

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΛΥΤΟΜ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.	Ο ΕΚΔΟΤΗΣ	} 'Η Συνδρομή προπληρωτέα.
Εν Τραπεζούντι μετ. 3.	Δ. ΞΙΦΙΑΙΝΟΣ.	
Εν ταῖς ἐπαρχίαις. " 4.	—*—*—	} Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται παράδ. 60.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ " 5.	'Ἐν Τραπεζούντι τῇ 24ῃ Ὀκτωβρίου 1881.	

ΑΝΤΑΔΑΔΕΣΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΛΟΓΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΩΝ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΕΦΑΛΙΑΔΗΣ.

Λόγιος καὶ οὗτος τοῦ δεκάτου ἐν-
νάτου αἰῶνος καὶ προγενέστερος τοῦ Πε-
ρικλέους Τριανταφυλλίδου. Ἐγεννήθη ἐν
Τραπεζούντι τὸ 1815 καὶ διδασχθεὶς
ἐνταῦθα τὰ πρῶτα γράμματα ἀνεχώ-
ρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ, ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς τὸ σύν-
χθες κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐπάγ-
γελμα δὲ καὶ τοῦ ἰδίου πατρὸς, τὴν
ραπτικὴν· ἀλλ' ἐνταῦθα εὐρῶν ἀφθο-

ωτέραν τὴν πνευματικὴν τροφήν ἠσθάν-
θη θερμότερον τὸν πρὸς τὰ γράμματα
πρόθυμον καὶ ἐγκαταλιπὼν πᾶσαν ἔπι-
τέχνης ἰδέαν ἐξακολούθησεν τὰς σπουδὰς
αὐτοῦ· ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἔτι μᾶλλον ἠύξησεν
ἐνταῦθα καὶ ἀκούων τὴν φήμην τοῦ δια-
βοήτου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διδασκάλου
Καίρη, διδάσκοντος ἐν Ἄνδρῳ, ἀπέπλευ-
σεν εἰς Ἄνδρον πρὸς τελειοποίησιν τῶν
σπουδῶν αὐτοῦ. Ἐνταῦθα ὅμως εὐρῶν
συμπεπληρωμένον τὸν ἀριθμὸν τῶν [οἰκο-
τρόφων μαθητῶν τοῦ Καίρη δὲν ἠδύ-
νηθη νὰ εἰσαχθῆ ἐν τῇ σχολῇ, ἀλλ' ἡ-
κροᾶτο ἔξωθεν τῶν μαθημάτων ἐπὶ ἑξα-
μηνίαν· ἐντεῦθεν μετέβη εἰς Σῦρον πρὸς
ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ καὶ

ἐν τῷ μεταξὺ ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνέλαβε τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ συντήρησιν αὐτοῦ ὁ Θεόδωρος Στυλιανόγλης, εἰς τῶν καλλίστων καὶ χρηστῶν συμπολιτῶν ἡμῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· ἐν Σύρῳ σπουδάζας ἐπὶ διετίαν ἐπαγλήθην εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ 1840 καὶ ἐδίδαξεν ἐνταῦθα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους σχολῇ ἐπὶ τινα ἔτη· ἐντεῦθεν προσεκλήθη νὰ διδάξῃ εἰς τὸ Φροντιστήριον τῆς πατρίδος αὐτοῦ· συνεργασθεὶς δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τινα ἔτη μετὰ τοῦ τότε διευθυντοῦ τῶν ἡμετέρων σχολείων Κωνσταγίνου Ξανθοπούλου ἀπῆλθεν εἰς τὰς πόλεις Κοτύωρα καὶ Οἰνὸν καὶ ἔδωκε τὴν πρώτην πρὸς τὰ γράμματα ὤθησιν εἰς τὰς πόλεις ταύτας καὶ ευνετέλεσε τὰ μάλιστα εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν αὐτῶν διδάξας ἐν αὐταῖς ἐπὶ δεκαετίαν τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα· εἰτα ἐπανακάμφας αὐθις εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀνέλαβε τὴν διευθύνσιν τοῦ παρθεναγωγείου τῆς πόλεως συγχρόνως ἐκτελῶν καὶ χρέη γραμματέως παρὰ τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει· εἰτα προσεκλήθη γραμματεὺς καὶ διδάσκαλος παρὰ τῇ μονῇ Φουμελιᾶς καὶ μετὰ δεκαετῆ ἐνταῦθα διαμονὴν ἐπανῆλθεν αὐθις εἰς Τραπεζοῦντα καὶ ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Παρθεναγωγείου, ἀλλ' ἡ προβεβηκυῖα ἡλικία του, πάσχων δὲ καὶ ἐκ ρευματικῶν, νόσημα ὅπερ ἐπετάθη εἰς τὰ τελευταῖα τοῦ βίου του, ἠνάγκ-

ασαν αὐτὸν ἐπὶ τέλους νὰ ἐγκαταλίπη ἑριστικῶς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, ἀφ' οὗ διήλθεν ὀλόκληρον τὸν βίον του διδάσκων καὶ ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν μεταδίδων τὰ φῶτα καὶ τὴν παιδείαν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πόλιν ἐν ἣ ἐδίδαξεν. Ἀπέθανε δὲ τὸ 1880 ἄγων τὸ 65 ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΑΗΣ.

Ἐγεννήθη ὁ λόγιος οὗτος ἐν Τραπεζοῦντι κατὰ τὸ ἔτος 1828. Ἐνταῦθα διδαχθεὶς τὰ πρῶτα γράμματα καὶ ἀποπερατώσας τὴν σειρὰν τῶν ἐνταῦθα μαθημάτων ὑπὸ τὸν Ἀντώνιον Καμβούρογλην ἀπεστάλη εἰς Ἀθήνας πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ. Ἐπανακάμφας δὲ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Τραπεζοῦντα κατὰ τὸ 1846 ἐδίδαξεν ἐνταῦθα ἐπὶ ἓν ἔτος ἀναγκασθεὶς κατόπιν ἐνεκατῶν κομματικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Τραπεζοῦντα· ἐλθὼν δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθηματικῶν ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ σχολῇ καὶ ἐδίδαξεν αὐτόθι ἐπὶ τετραετίαν· ἐντεῦθεν μετέβη εἰς Σκούταριν ἔνθα ἐδίδαξεν ἐπὶ δύο ἔτη· μετὰ δὲ τοῦτο ἐδίδαξεν ἐν Σταυροδρομίῳ ἐκτελῶν συνάμα καὶ χρέη πατριαρχικοῦ γραμματέως. Ἐντεῦθεν προσκλήθεις ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Χαλκηδόνος (Καδίκιοῦ) ἀνέλαβεν τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς σχο-

λῆς, ἣν διηύθυνε μέχρι τέλους τοῦ βίου του· ἀπέθανε δὲ αἰφνης ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος κατὰ τὸ ἔτος 1878 ἐγκαταλίπων πολυμελῆ οἰκογένειαν.

Ὁ Θεόδωρος Κυριακίδης συνέγραψε καὶ βιογραφίαν Θεοδώρου Στουδίτου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ

ΕΤΣ-ΜΙ-Α-ΔΖΙΝ.

Ἡ λέξις Ἐτς-Μι-α-δζιν ἄρμενιστὶ σημαίνει κατάβασις τοῦ ἐνανθρωπήσαντος μορογενοῦς υἱοῦ, ἐνομάσθη δὲ οὕτω, διότι ὡς λέγουσιν ἐνταῦθα ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὤφθη εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον Α'. πατριάρχην. Ἡ μονὴ εἶναι σκοτεινὸν κτίριον ἐκ μεγάλων λίθων, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν αὐτῆς, οὐδὲν ἔχει γλυπτικὸν ἢ ζωγραφικὸν κόσμημα ἄξιον λόγου. Ὑπάρχουσιν ὁμοῦς σταυροὶ καὶ διάφορα χρυσᾶ ἀναθήματα, ὧν τὰ πλεῖστα ἐδωρήθησαν ὑπὸ παπῶν. Τὰ κυριώτερα τῶν ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ εὐρισκομένων λειψάνων εἰσὶ : τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος τῆς ἁγίας Πεψίμης, βραχιῶν τῆς ἁγίας Καιάνης, βραχιῶν Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ κληθέντος οὕτω, διότι οὗτος ἐκήρυξε τὸν χριστιανισμόν εἰς τὴν Ἀρμενίαν, πλευρὰ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, ἐπισκόπου Ἱερουσαλήμ καὶ δάκτυλος τοῦ ἁγίου Πέ-

τροῦ. Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα λείψανα ἁγίων ἤκιστα γνωστῶν· οἱ δὲ μοναχοὶ βεβαιοῦσιν ὅτι ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐφυλάσσοντο καὶ οἱ δύο ἤλοι, δι' ὧν εἶχον προσηλωθῆ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ αἱ χεῖρες τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὧν ὁ μὲν εὐρίσκεται ἐν Δισρβεκίρῃ, ὁ δὲ ἐν Γεωργία καὶ ὅτι Ἀββᾶς ὁ μέγας ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ θησαυροφυλακίου τῶν τὴν λόγην καὶ τὴν ἄραφον χλαμύδα καὶ ἐπλούτισε δι' αὐτῶν τὸ ἐν Ἰσπαχάν. Ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἐκκλησίας ὑπάρχει μέγας τετράγωνος λίθος ἐφ' οὗ διατείνονται οἱ Ἀρμένιοι ὅτι ὤφθη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τῷ ῥηθέντι πατριάρχῃ τὴν ἐσπέραν κυριακῆς, ὅτι συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι διὰ φωτεινῆς ἀκτίνος ἔδωκε τὸ σχέδιον ταύτης. Οἱ μοναχοὶ προστιθέασιν ὅτι ταυτοχρόνως εἶχεν ἀνοίξει ἡ γῆ ἐν τῷ μέρῃ τούτῳ, ὁ δὲ Ἰησοῦς Χριστὸς κατεκρήμινεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἄβυσσον τοὺς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἀρμενίας διαβόλους καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἔκλεισε τὴν ὀπὴν διὰ μαρμαροῦ, ὅπερ ἀφαιρέσας Ἀββᾶς ὁ Μέγας ἀντικατέστησε διὰ τοῦ εἰρημένου λίθου. Οἱ Ἀρμένιοι διατείνονται προσέτι ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο εἶχε κτίσει ὁ Νῶε ναὸν καὶ προσήνεγκε θυσίαν, περὶ ἧς μνεία γίνεται ἐν τῷ Η'. κεφαλαίῳ τῆς Γενέσεως. Τὸ πρῶτον μοναστήριον τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Ναρση ΚΘ'. πατριάρχου τῆς Ἀρμενίας, οἱ Τάτσοι κατέ-

στρέψαν αὐτό, μεθ' ὃ ἐκτίσθη ἐκ βάρων πεντάκις. Ἐν τῇ μονῇ ὑπάρχουσι διάφορα καταλύματα διὰ τοὺς ξένους. μεγάλη βιβλιοθήκη πλήρης χειρογράφων τῆς ἀρμενικῆς ἱστορίας· τυπογραφεῖον ἔνθα ἐκτυποῦται καὶ ἐβδομαδιαῖον πῆριδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον Ἄραράτ. (*) Ἡ μονὴ αὕτη εἶναι ἡ κατοικία τοῦ α Καθολικοῦ ἢ ἦτοι τοῦ πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων ἔχοντος δικαιοδοσίαν ἐπὶ ἀπάντων τῶν Ἀρμενίων· διαιτῶνται ἐν αὐτῇ τέσσαρες ἀρχιεπίσκοποι, ἐξ ἐπίσκοποι δώδεκα ἀρχιμανδρίται καὶ περὶ τοὺς τεσσαράκοντα μοναχοί. Πρὸς δὲ ἐν αὐτῇ κατασκευάζεται τὸ ἅγιον μύρον. Ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς μονῆς αὐτῆς ὑπῆρχον πρὸ δύο αἰῶνων καὶ δύο ἄλλαι ἐκκλησίαι ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Καιάνης καὶ τῆς ἁγίας Ρεψίμης, αἵτινες ἐκ Ῥώμης μετέβησαν εἰς Ἀρμενίαν, ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὸν ἅγιον Γρηγόριον. Ἄλλ' ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀρμενίας Τιριδάτης συλλαβὼν τὴν Καιάνην ἔρριψεν εἰς φρέαρ πληρὴς ὄψεων, ὅπως ἀπωλέσῃ αὐτήν. Ἄλλ' ἐκεῖνη οὐ μόνον οὐδὲν ἔπαθεν,

(*) Σ. Σ. Τοὺς στίχους τούτους ἂς ἀναγνώσωσιν οἱ ἱερομόναχοι τῶν ὑπερκειμένων μονῶν οἵτινες οὔτε σχολεῖον συντηροῦσιν ἐν τῇ μονῇ τῶν πρὸς διάσασιν τῆς παιδείας εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσίας, ἂς μάστιξι αμάθεια καὶ ἀνυδρία γραμματικῶν.

ἀλλὰ καὶ οἱ ὄφεις ἀπόλωντο· ὡς αἴτιον τοῦ μαρτυρίου φέρεται ὅτι ὁ Τιριδάτης ἐρασθεὶς τὴν κόρην μάτην πρόσεπάθησε νὰ κάμψῃ αὐτήν, ὡς οὐδὲ ἄλλην τινὰ τῶν συνοδευουσῶν αὐτὴν τεσσαράκοντα παρθένων αἵτινες ἐπίσης ὑπέστησαν διάφορα μαρτύρια.

Ι. Μηλιόπουλος,

Οἱ Ἰνδικοὶ Πέπλοι.

Οἱ Ἰνδοὶ κατασκευάζουσι τοὺς καλοὺς καὶ βαρυτίμους ἐκείνους πέπλους, κοινῶς λεγομένους σάλια, διὰ τῶν ὀπιοίων αἱ Εὐρωπαῖαι σκεπάζουσι τοὺς ὤμους. Οἱ πέπλοι οὗτοι ὑφαίνονται διὰ κερκίδων ἀκοντιζομένων διὰ τῆς χειρὸς· ὅσα χρώματα, τόσαι κερκίδες. Διὰ τοῦτο ἡ ἐργασία αὕτη τῶν Ἰνδῶν εἶναι μακρὰ καὶ πολυδάπανος. Ἄλλ' ἡ μακρὰ πείρα τῶν ὑφαντῶν, καὶ ἡ ἐπιτηδειότης τῶν βαφῶν, ἐπὶ πολὺν ἔτι χρόνον θὰ καθιστῶσι τὰ προϊόντα ταῦτα ἐπιζήτητα ἐν Εὐρώπῃ, καὶ μεθ' ὅλα τῶν τὰ ἐλαττώματα, ἅτινα εἶναι ἡ σφραγὶς αὐτῶν, ὡσοῦτως εἰπεῖν· διότι οἱ πέπλοι οὗτοι ἔχουσι χρεῖαν ῥαφῆς πρὸς συνένωσιν τῶν διαφόρων τεμαχίων ἐξ ὧν συντίθενται· τοῦτο δὲ θεωρεῖται ὡς μέγα ἐλάττωμα ἐν τῇ ὑφαντικῇ τέχνῃ.

Εἰς βιβλίον τι ἀρχαῖον, τοῦ ὁποίου συγγραφεὺς ὑποτίθεται ὁ Ἀριστοτέλης

« περὶ θαυμασίων » ἐπιγραφόμενον, ἀπαντᾶται ἡ περιγραφή ἱματίου τινός, εἰκαζομένου ὡς Ἰνδικοῦ πέπλου. Ἴδου τὸ χωρίον τοῦτο μεταφρασμένον, ἐξ οὗ μανθάνομεν καὶ ὅτι ἔκτοτε ἐγίνοντο ἐκθέσεις βιομηχανικῶν προϊόντων, ὁποῖαι σήμερον.

« Λέγεται ὅτι κατασκευάσθη διὰ τὸν Σουβαρίτην Ἀντισθένην ἱμάτιόν τι τοσοῦτον μεγαλοπρεπές, ὥστε ἐθεωρήθη ὡς ἄξιον νὰ ἐκτεθῆ εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Λακινιάδος Ἡρας, ὅπου παραγίνεται ἅπασα ἡ Ἰταλία, καὶ ὅτι ἐθαυμάσθη αὐτότε ὑπὲρ πᾶν ἄλλο. Τὸ ἱμάτιον τοῦτο περιήλθεν ἀκολούθως εἰς τὰς χεῖρας Διονυσίου τοῦ Πρεσβυτέρου, πωλήσαντος αὐτὸ εἰς τοὺς Καρχηδονίους ἀντὶ τάλαντων 120 (600,600 φράγκων γαλικῶν). Ἦτο δὲ πορφυροῦν καὶ ἐσχημάτιζε τετράγωνον δεκαπέντε πήχων ἐξ ἐκάστης πλευρᾶς, ἄνωθεν δὲ ἕως κάτω ἦτο κεκοσμημένον διὰ προσώπων ἐν αὐτῷ συνυφασμένων. Καὶ ἐπάνω μὲν ἐφαίνοντο τὰ ἱερά ζώδια τῶν Σουσίων, κάτω δὲ τὰ τῶν Περσῶν· ἐν τῷ μέσῳ δὲ παρίσταντο ὁ Ζεὺς, ἡ Θέμις, ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἡ Ἀφροδίτη· εἰς δὲ τὰ δύο ἄκρα ὁ Ἀλκισθένης καὶ ἡ Σούβρις, δις ταῦτα ἐπαναλαμβανόμενα.»

Τὸ ὑφασμα τοῦτο θεβραῖος δὲν ἦτο τάπης, ἀφοῦ καλεῖται ἱμάτιον· οὔτε φέρεμα κεκομμένον καὶ ἐρραμμένον, ἀφοῦ ἀκέραιον ἐξετέθη· τί ἄλλο λοιπὸν ἦτο εἰ μὴ πέπλος; Ἐκ τοῦ ὅτι δὲ

παρίστα τὰ ἱερά ζώδια τῶν Σουσίων καὶ Περσῶν, συμπεραίνεται ὅτι ἦτο καταγωγῆς Ἰνδικῆς, διότι οὗτοι, γείτονες ὄντες τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἀκμάζοντες κατὰ τοῦ καιροῦ ἐκείνου, πάντως ἐπεκράτουσαν αὐτῶν.

Κατὰ τὸν Ἀθήναιον, ἀναφέροντα μέρος τῆς ἀνωτέρω περικοπῆς, τὸ ὑφασμα τοῦτο περιεγράφη καὶ παρ' ἄλλου τινός συγγραφῆς τοῦ Πολέμωνος, ἐν βιβλίῳ ἐπιγραφόμενῳ « Περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι πέπλων ». Τί ἦσαν οἱ πέπλοι οὗτοι; Πρὸς τί τοὺς συνέλεξαν οἱ Καρχηδόνιοι; Ἡ λύσις τῶν ἀποριῶν τούτων ἠδύνατο πολὺ νὰ φωτίσῃ ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὁ Πολέμων οὗτος εἶχε γράψαι καὶ ἄλλα βιβλία, ἐξ ὧν ἐπωνομάσθη Περικηγητής. Δυστυχῶς, οὐδὲν ἐξ αὐτῶν τῶν πονημάτων σώζεται· ἀναφέρεται δὲ μόνον ἐν βιβλίῳ περὶ τῶν ζωγράφων, δύο βιβλία περὶ τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ καὶ τῆς τῶν Ἀθηνῶν Ἀκροπόλεως, καὶ ἐν ἑτερον περὶ τῶν εἰκόνων τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν Σικυῶνα. Αὗται ἦσαν συνηγμέναι εἰς στοὰν καλουμένην Ποικίλην, ὡς ἡ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ὁ περίφημος πίναξ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης. Ὅστε ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ ἐν Δελφοῖς ναός, ὡς ἔγερμον ἀριστουργημάτων πάσης τέχνης, ἦσαν ἐν ταῦτῳ καὶ ἀληθῆ μουσεῖα. Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἰκόσωμεν τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τῆς ἐν Καρχηδόνι

γχεδόν συλλογῆς πέπλων; Φαίνεται πιθανώτατον. Ἄλλ' ἐπὶ τίνι σκοπῷ ἡ συλλογὴ ὑφασμάτων ἐν τῇ Καρχηδόνι; Ἴσως ἵνα ἔχῃσι τὰ ἐργοστάσια τῆς ἐμπορικωτάτης ἐκείνης πόλεως ὑποδείγματα ἐν αὐτοῖς. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Καρχηδὼν εἶχε μέγα ἐμπόριον ἐξαγωγῆς. Ἄλλως, ἐξ ἀπλῶ ἔρωτος πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν, οἱ Καρχηδόνιοι, ὁ φιλόργυρος ἐκεῖνος λαός, δὲν θὰ ἔδωκάντων βεβαίως 660,000 φράγκων πρὸς ἀπόκτησιν ἐνὸς μικροῦ ὑφάσματος. Ἐδεδάπησαν λοιπὸν τσαυτὰ ἐπειδὴ ἔμελλον νὰ καρπωθῶσι τὰ ἐργοστάσιων ἐξ αὐτοῦ. Οὕτως ἐξηγεῖται τὸ πρᾶγμα. Ὅσακις ἐπρόκειτο περὶ τοιούτων ἐξόδων, ἡ τότε βασιλὶς τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου οὐδεμιᾶς θυσίας ἐφείδετο.

Ἄλλὰ τίς ἦτο κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἡ ἡλικία τοῦ πολυτίμου ὑφάσματος τούτου;

Ἡ Σύβαρις, πόλις τῆς κάτω Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ Ταραντίνου κόλπου κατεστράφη ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν ἐν ἔτει 510 πρὸ Χριστοῦ. Μετὰ τὴν καταστροφὴν ταύτην, πῶς εἶναι πιστευτὸν ὅτι εὐρίσκειτο τις τῶν πολιτῶν τῆς Συβάρεως, διαιωμένος μεθ' ὅσης πολυτελείας ὁ Ἄλκισθένης! Καὶ ἐὰν ὁμως παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος διέφυγε τὸν γενικὸν ὀλεθρὸν τῶν συμπολιτῶν του, δὲν δυνάμεθα νὰ υποθέσωμεν ὅτι ἔζη ἕως μετὰ τὰ 480. Ἀφ' ἐτέρου, Διονύσιος ὁ

Πρεσβύτερος ἐβασίλευσεν ἐν Συρακούσαις ἀπὸ τοῦ 405 μέχρι τοῦ 368. Ἐὰν ἀπέκτησε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἱμάτιον ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, τὸ ὕφασμα εἶχε τοῦλάχιστον ἐνὸς αἰῶνος ἡλικίαν ὅτε ἠγοράσθη ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων, καὶ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ὅτε ἐγράφη τὸ εἰς τὸν Ἀριστοτέλην ἀποδιδόμενον βιβλίον. Τέλος, ὅτε περιέγραψεν αὐτὸ ὁ Πολέμων, θὰ ἦτο τοῦλάχιστον τριακοσίων ἐτῶν, καὶ ὁμως εἰκάζεται ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων ὅτι ἐσώζετο καὶ πολὺ μετὰ ταῦτα.

Μετακομισθὲν εἰς Ῥώμην ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμυλιανοῦ μετὰ τῶν λαφύρων τῆς ἀφρικανῆς πόλεως, ἐν ἔτει 146 π. χ., πάλιν μετὰ 24 ἔτη ἐπεστράφη εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ Γαίου Γράκχου, ἵνα ἐνδυθῇ αὐτὸ ἡ θεὰ Οὐρανία, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας οὗτος εἶχε τάξει τὴν ἀποικίαν τῶν Ῥωμαίων εἰς Καρχηδόνα. Ἐπειτα τὸ μετέφερον εἰς Ῥώμην ὁ Ἡλιογάβαλος διὰ τὴν γελόϊαν τελετὴν τοῦ γάμου τῆς θεᾶς ταύτης μετὰ τοῦ θεοῦ Ἡλίου, μεθ' ἣν τελετὴν πάλιν ἐπεστράφη εἰς Καρχηδόνα, ἧς οἱ κάτοικοι ἐνέδυσαν ἀκολούθως δι' αὐτοῦ τὸν Κέλσον, ἀναγορεύοντες αὐτὸν αὐτοκράτορα. Φαίνεται δὲ ὅτι ἠφανίσθη τὸ ἱμάτιον ἐν ἔτει 421 π. χ. ὅτε οἱ χριστιανοὶ κατηδάφισαν τὸν ναὸν τῆς Οὐρανίας. Διτηρήθη λοιπὸν ὑπὲρ τὰ ἐννεακόσια ἔτη. Ὑφανθὲν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἰμάου (τῶν Ἰμαλέων ἀ-

ρέων τῆς Ἰνδικῆς) διήλθε τὴν Ἀσίαν, διέπλευσε τὴν Μεσόγειον, καὶ ἀφίχθη εἰς τὴν νότιον Ἰταλίαν. Ἐκείθεν μετεκόμισθη εἰς Σικελίαν, ἔπειτα εἰς Καρχηδόνα, ἐπέστρεψεν εἰς Ῥώμην δις, καὶ οὕτως ἐποντοπόρησεν ἐπτάκις. Ἐπὶ τῆς μακρᾶς διατηρήσεώς του, κατέστη μάρτυς τῆς πτώσεως πολλῶν Κρατῶν τῆς Συβαρέως καὶ τῆς Κρότωνος, αἵτινες ἐπὶ τῆς ἀκμῆς των ἐστηρίζοντο ἐπὶ ἐκατοντάδων χιλιάδων μαχητῶν, τῶν Συρκευσιῶν καὶ τοῦ Ἀκράγαντος, τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηῶν, τοῦ Κράτους τῶν Περσῶν καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, τῆς Τύρου καὶ τῆς Φοινίκης. Ὅλα τὰ ἰσχυρὰ ταῦτα κράτη ἔπεσον, καὶ τὸ ἐλαφρὸν στολίδιον τοῦτο, τὸ σύγχρονον τοῦ παρελθόντος μεγαλείου των, ἐσώζετο ἔτι.

* * *

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ο Δ Ο Λ Ι Ο Σ.

Τίς δύναται νὰ χαρακτηρήσῃ ἀκριβῶς τὸν δόλιον καὶ νὰ διεισδύσῃ εἰς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὸν ἀδεξιότητον λαβύρινθον; ἡ μαύρη αὐτοῦ ψυχὴ οἶονε κρυπτομένη εἰς τὸ βάθος τοῦ σώματος σπανίως ἐκδηλοῦται εἰς τὸ πρόσωπον καὶ δυσχερῶς ὡς ἐκ τούτου δύναται

νὰ διακρίνῃ τις τὸν χαρακτῆρα τοῦτον ἐκ τῆς φυσιογνωμίας καὶ τῆς μορφῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ. τὸ μειδιάμα λάμπει ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ δολίου, ἐν ᾧ μελανὴ σκέψις διέρχεται τὴν φαντασίαν αὐτοῦ, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ λαμβάνει μορφήν καὶ ἔκφρασιν ἀθώου καὶ ἀνάκου ἀρνίου, ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἶναι ψυχὴ ἀλώπεκος· ἄλλα ἔχει κατὰ νοῦν καὶ ἄλλα φέρει ἐπὶ τῶν χειλέων, ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα πράττει, λαμβάνει δὲ ποικίλας μορφὰς καὶ μετασχηματισμούς, ὅπως κρύψῃ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ κόσμου τὰς βδελυρὰς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τάσεις καὶ διαθέσεις. Προποιεῖται τὸν φίλον, ἐν ᾧ ὑποσκάπτει τὸν λάκκόν αὐτοῦ, ὁμιλεῖ ἠπίως καὶ φιλοφρόνως, ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ κλυδωνίζεται ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ τὸ μῖτος καταβιβρώσκει τὴν καρδίαν του· ὑπὸ τὸ σῆμα δὲ τῆς εὐκρινουῆς φιλικῆς ἐκδουλεύσεως παρουσιάζει τὴν πρᾶξιν ἧτις ἐνεργεῖται διὰ τὸν μᾶλλον δόλιον καὶ ὀπισθόβουλόν σκοπόν. Τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ δὲν πολυμῶς νὰ καταπολεμήσῃ γενναίως καὶ ἀξιοπρεπῶς, ἀλλ' ὑποκρινόμενος πρὸς αὐτὸν φιλίαν πρρασκευάζει κρυφίως καὶ δολίως τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ· διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὁ δόλιος εἶναι ἐξίσου ἐπιφοβὸς ὡς δολοφόνος· διότι ἀμφοτέροις εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀπεβλέπουσιν, τὴν καταστροφὴν τοῦτοῦ τυχόντος ἐχθροῦ κατὰ διάφορον τρόπον ἐνεργείας, καὶ ἀμφοτέροις διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐν-

λίου μέσου επιδιώκουσι τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἡ κοινωνία δέον ἀμειλίκτως νὰ καταδιώξη τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἀνθρώπων, οὔτινες ὡς ὄφεις δηλητηριάζουσιν αὐτήν· καὶ ἡ ἀνοχή αὐτὴ πρὸς τοιαῦτα ὄντα εἶναι θανάσιμον ἀμάρτημα. Ἡ φρόνησις πάλιν καὶ ἡ θαθεῖα τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτήρος μελέτη δύναται νὰ προφυλάξη τὸν χρηστὸν ἄνδρα ἀπὸ τὰς σκευωρίας καὶ τὰς πλεκτάνας τοῦ δολίου ἀνθρώπου καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἀνυποκρίτου φιλίας δύναται νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ὀπισθοβουλίαν τῆς ὑποκρίσεως καὶ δολιότητος.

Α. Ι.

ΕΓΩ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τῇ ἀληθείᾳ φαίνεται ὅτι ἐκάστου ὕπαρξιν ἔχει τῷ ὄντι τὴν ἀντίθετόν της ὑπαρξιν καὶ ὅτι ἡ ποιητικὴ ἔκφρασις, ὅτι ὁ κόσμος εἶναι παλαιότερα ἀντιπάλων παλαισιῶν ἔχει ὑπόστασιν πραγματικωτέραν τῆς ποιήσεως· ἡ ψυχὴ εἶναι πάλιν ἀντιθέτων στοιχείων· ἀπόδειξις ἡ ζωὴ τῶν συζύγων· ἐκπλήττομαι ὡς ἄκτις βλέπω τὸν καθαρὸν οὐρανὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ φοβοῦμαι μήπως μεταρσιωθῇ ἡ ψυχὴ μου, ἀλλ' εὐθὺς παρατηρῶ τὰς ὁδοὺς τοῦ δημάρχου καὶ καθησυχάζω τελέως περὶ τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας μου. Παρατήρησατε εἰς τὴν ποικιλίαν τῆς φύσεως·

ποῖαν χάριν θὰ εἶχεν ἄνευ τῆς ἀντιθέσεως; ἐπλάσθη τὸ ἔντομον διὰ τὴν ἀράχνην, ἡ ἀράχνη διὰ τὸ πτηνόν, τὸ πτηνόν διὰ τὸν κύνα, ὁ κύων διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ἄνθρωπος διὰ τοὺς κοροεῦς, οἱ κοροεῖ διὰ τοὺς φαρμακοποιούς κτλ. κτλ. Ὁ οἶνόφυξ Ἀνακρέων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐποίησε γλυκεῖαν τινὰ ὠδὴν ἔχουσαν καθ' ὅσον ἐνθυμούμεθα τὴν ἐξῆς ἔννοιαν:

Ἡ θάλασσα πίνει τοὺς ποταμούς,

τὴν θάλασσαν πίνει ὁ ἥλιος,

τὸν ἥλιον ἡ σελήνη,

τὴν σελήνην ἡ γῆ,

διὰ τί ἐμὲ μόνον θέλετε νὰ ἐμποδίσητε ἀπὸ τοῦ νὰ πῶ, φίλοι μου;

Ἄλλὰ καὶ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα πολλάκις συνίσταται, ἐξ ἀντιθέσεων.

Ἀνθρωπὸς τις ἐφιλοξενεῖτο παρ' ἐνὶ τῶν Σατύρων· ἐπειδὴ δὲ ἦτο χειμῶν ὁ ἄνθρωπος προσήγγισε τὰς χεῖράς του εἰς τὸ στόμα φυσῶν καὶ θερμαίνων αὐτάς· ὅτε δὲ μετ' ὀλίγον κατὰ τὸ δεῖπνον παρουσιάσθη ἐπὶ τῆς τραπέζης σοῦπα θερμοτάτη, ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε πάλιν νὰ φυσᾷ καὶ αὐτὴν ὅπως μεταδώσῃ αὐτῇ ψυχρότητα· ὁ Σάτυρος ὅστις ἐθεώρει αὐτὸν ἀνωρθῶθη ὀργίλος καὶ εἶπεν· « Ὑπαγε ἔξω τῆς οἰκίας μου ξένη! φοβοῦμαι τὸ ζῶον τοῦ εἶδους σου, καθ' ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγγελίου ἐξάγεις κατὰ βούλησιν καὶ θερμότητα καὶ ψυχρότητα. »

Ἄφοῦ λοιπὸν ἕκαστον πρᾶγμα πρέ-

πει νὰ ἔχη τὸ ἀντίθετόν του, ἔχει καὶ τὸ Ἐγὼ τὸ ἀντίθετόν του, τὸν Κόσμον· ὁ κ. Ἐγὼ εἶναι εὐφυής, ἐπιμελής, γενναϊόδωρος, ὠραῖος, χαρῆς, χορευτής, τραγωδιστής, εὐπαιδευτός, σοφός, ὑπερσοφός, πάνσοφος, ὁ δὲ κ. Κόσμος εἶναι κουτός, βλάξ, ἀδιόρθωτος, σκληρός, ἄσχημος, ἄχαρις, ἀγροῖκος, ὄχλος, ἀμαθής· ὁ Κόσμος εἶναι ἐγωϊστικὸς, ὁ Ἐγὼ ἀφιλοκερδής· Ὁ Ἐγὼ εἶναι κόσμιος, ὁ Κόσμος εἶναι ἀκοσμία· εἴθε νὰ μὴν ὑπῆρχεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ Κόσμος ἀλλ' ὁ Ἐγὼ! Μετὰ πόσης εὐγενείας καὶ εὐφυίας μᾶς λαλεῖ ὁ Ἐγὼ! ἀνακαλύπτει καὶ τὰ πλέον ἀπόκρυφα προτερήματα τὰ ὁποῖα μᾶς ἐδώρησεν ἡ φύσις, ἐκθέτει αὐτὰ ὑπ' ὄψιν μας, προκαλεῖ εὐαρεστότατον συναίσθημα· ὡς ἄκτις ἐπὶ ἀναπαυτικῆς τινος ἔδρας εὐρισκόμεθα μόνον μετὰ τοῦ Ἐγὼ πῶς τὰ πάντα λάμπουσιν εἰς τὰς σκέψεις μας! αἱ ὑποθέσεις μας εὐδοοῦνται, ἡ ὑπόληψίς μας ἐστερεώθη, τὸ βαλάντιόν μας θὰ ἐξογκωθῇ, οἱ ἐχθροὶ μας θὰ καταστραφῶσι, θὰ ἀνυψωθῶμεν, θὰ ἀνυψωθῶμεν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ εἶναι δίκαιον, εἰς ἀκαταμέτρητον ὕψος, θὰ πατήσωμεν τὰς νεφέλας ἀντὶ ταπήτων καὶ θὰ παιζώμεν τοὺς ἀστέρας μετὰ τῶν δακτύλων μας. Μόλις ὄμως εὐρηθῶμεν ἐντὸς τοῦ Κόσμου οἱ δανεισταὶ μᾶς περικυκλοῦσιν, οἱ ἐχθροὶ μᾶς ὑβρίζουσιν, οἱ διαβάται μᾶς περιφρονοῦσιν, ἡ σύζυγος ἔχει ἀπαιτήσεις, τὰ τέκνα κλαίουσιν, ἄλλοι περιπαί-

ζουσιν τὰ βήματά μας, ἄλλοι βλέπουσιν τὴν φιλαργυρίαν μας καὶ ἄλλοι σκληρότεροι γελῶσι διὰ τὴν ἀμηχανίαν μας. κατεστράφημεν, πνιγόμεθα, θὰ πνιγώμεν! ὦ, ἄς ἠδύνατο νὰ πνίξῃ τὸν κόσμον ὁ Ἐγὼ!

Οἱ ἄνθρωποι ἐπαγγέλλονται τὰς δύο ταύτας φοβερὰς δυνάμεις· ἐπαγγέλλονται τὸν Ἐγὼ οἱ ἔμποροι, οἱ βιομήχανοι, οἱ παντοπῶλαι, οἱ δικηγόροι, οἱ χημικοὶ, οἱ κρεατοπῶλαι, οἱ λαχανοπῶλαι, οἱ ὑποδηματοποιοί, οἱ σιδηρουργοί, οἱ ἀδαμαντοπῶλαι, οἱ τραπεζῖται καὶ οἱ τοκογλύφοι· ἐπαγγέλλονται τὸν Κόσμον οἱ ἱερεῖς, οἱ διδάσκαλοι, οἱ ἰατροὶ, οἱ νομοθέται, οἱ καλλιτέχναι, οἱ ποιηταί, οἱ ἐφημεριδογράφοι, οἱ ἱεροκήρυκες, οἱ φιλόσοφοι, οἱ κυβερνητικοί, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ ὑπουργοί, οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ Ἀυτοκράτορες· οἱ πρῶτοι πωλοῦσιν εἰς τὸν Κόσμον, οἱ δεῦτεροι πωλοῦσι τὸν Κόσμον ὡς ἡμίονον, ἐφ' οὗ δύνανται ἀπάνως νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἐπὶ τῆς γῆς περιουσίαν των, οἱ δεῦτεροι θεωροῦσιν αὐτὸν ὡς τὸν Ἀριστοφάνειον κύνθηρον, ἐφ' οὗ ὀχούμενοι δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν κατοικίαν τῶν θεῶν. Πάντες δὲ ἀνεξικρέτως οἱ ἄνθρωποι λέγουσιν ὡς τὸν Λουδοβίκον ΙΔ'. ὁ κόσμος εἶναι Ἐγὼ, ἀλλὰ προσθέτουσιν, ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ κόσμος.

ὦ Ἐγὼ καὶ Κόσμε, ποσάκις σὰς

ἤθάνθη ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὴν καρδίαν μου! ποσάκις τὴν ἀνήσυχον ταύτην χρυσαλλίδα περιεπλέξατε εἰς τὰ διαβολικὰ δίκτυά σας! ποσάκις ἀφρημένος ὑφ' ἡμῶν, καταχθόνιαι δυνάμεις Ἐγὼ καὶ Κόσμε, ἐλησμόνησα καὶ ἑμαυτὸν καὶ τὸν κόσμον! Εἶθε νὰ ἔχητε τὴν κατάραν ἐμοῦ καὶ τοῦ κόσμου. (*)

Κ. Ἱεροκλῆς.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ φίλος μας Κ. κατὰ πρόσκλησιν τῆς συζύγου, ἔγραψεν ἐπὶ χάρτου τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποκαμίσων, περικνημίδων, μανδηλίων καὶ λοιπῶν, δοθέντων εἰς τὴν πλύστραν καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Κατόπιν κατὰ πρόσκλησιν τῆς μητρός του, ἔγραψεν ἐπὶ ἐτέρου χάρτα ὀνόματα τῶν ἀποθαμμένων, ἵνα μνημονευθῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ ἀγράμματος μήτηρ λαβοῦσα ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον χαρτίον, ἀπῆλθεν εἰς τὸν ναόν. Ὁ ἱερεὺς λοιπὸν, θεὸς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του τὰ δίοπτρά του καὶ ἀπροσεκτῶν ἤρχισε νὰ μνημονεύσῃ. — « Μνήσθητι, Κύριε, τῶν δούλων σου, δέκα ὑποκάμισα εἴκοσι ζεύγη περικνημίδες καὶ τὰ λοιπά. » Ἐ! ποῦ νὰ ἦχῃ τὴν εὐχή μου, τί ὀνόματα ἔ-

(*) Ἐκ τοῦ Βύρωνος.

χουν οἱ ἀποθαμμένοι σου! εἶπε πρὸς τὴν γραίαν, ἥτις ἐπανελθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν διηγήθη τὸ συμβάν πρὸς τὸν υἱὸν τῆς, ὅστις ἐδόθη εἰς ἀκράτητον γέλωτα.

* *

Δύο Κεφαλῆνες ταξίδε ὕοντες ἐκινδύνουν ὑπὸ κλύδωνος. Ὁ εἷς τοῦτον ἐναγκαλισθεὶς τὸν ἱστὸν τοῦ πλοίου ἤρξατο νὰ παρακαλῇ τὸν ἅγιον Νικόλαον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας των, ὑποσχόμενος αὐτῷ κηρὸν, λίθانون, ἔλαιον καὶ ὄ,τ, ἄλλο ἐνεθυμεῖτο. Ὁ ἄλλος παρέκεε ἱστάμενος τὸν ἔρωτᾶ — Βρὲ Νιόνιο, μὰ θὰ ἔμπορέσης νὰ κάμῃς λαμπάδα σὰν τὸ κατάρτι καὶ κάθεσαι καὶ τὴν τάξις εἰς τὸν Ἄϊ Νικόλαν; — Σώπα, βρὲ μπουνταλά, καὶ ξέρω ἔγω τί κάνω! θὰ τοῦ πῶ, πῶς κανεὶς κεράς δὲν ἠμπόρεσαι νὰ τὴν φτιάζῃ.

* *

Μαθητὴς τις εὐφυὴς ἀλλ' ἀμελῆς ἐξετάζετο ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν κ. Δ. εἰς τὴν ἑκατόμβην τοῦ Πυθαγόρα (πρόβλημα γεωμετρικόν) ὃ μαθητῆς δὲν ἐγνώριζε νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα. — Δὲν αἰσχύνεσαι ἄθλιε, ἀνεφώνησεν ὁ καθηγητῆς, νὰ μὴ λύσῃς τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀνακαλύψας ὁ Πυθαγόρας ἔθυσεν εἰς τοὺς θεοὺς ἑκατόν βόας. — Ἐχετε δίκαιον, κ. καθηγητᾶ, ἀλλ' ἔχω καὶ ἐγὼ δίκαιον, ἂν δὲν τὸ λύω, ἀφοῦ ὁ Πυθαγόρας τὸ ἐθεώρησε

τόσον δύσκολον ὅστε καὶ ἔκαμε θυσίαν, διότι τὸ ἔλυσεν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἀγαρινώσκομεν ἐν τῷ Νεολόγῳ ἐξ ἀλληλογραφίας ἐκ τῆς πόλεως Ἀμισσοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην.

Πρὸ τινος τὰ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν προσεγγίζοντα ἀτμοκίνητα πλοῖα ἀποβιβάξουσι πλῆθος Ἰησοῦιτῶν, οἵτινες μετὰ διαμονὴν ἡμερῶν τινῶν ἐνταῦθα μεταβαίνουσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πρὸς ἄγραν βεβαίως, καὶ ἄγραν ψυχῶν. Αὐτοὶ οὖς οἱ σοφὴ Γαλλία ὡς ὄφεις δηλητηριώδεις ἐκ τῶν κόλπων τῆς ἀπέβαλεν, ἀπεδίωξεν, ἀπελάκτισεν, αὐτοὶ οἱ ἐπὶ δολοπλοκίᾳ, πανουργίᾳ, καὶ ὑποκρισίᾳ διαβόητοι, αὐτοὶ οἱ ὡς ἐμβλημα, ὡς ἀξίωμα τὸ ὃ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα ἔχοντες, ὀρμῶσιν ἤδη, ρίπτονται ὡς λύκοι πειναλέοι κατὰ τῆς ταλαίνης Μικρᾶς Ἀσίας, βέβαιοι ὄντες ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ ἀπατήσωσι, θὰ ἀποπλανήσωσι, θὰ φέρωσιν εἰς τὰ νερά των τοὺς ἀπλοῖκούς καὶ ἀγαθοὺς κατοίκους τῶν μερῶν τούτων. Οὕτω διαμαρτυρόμενοι καὶ οἱ Ἰησοῦιται, τὸν αὐτὸν ἔχοντες σκοπὸν προσπαθοῦσι νὰ προσηλυτίσωσι τοὺς ὀρθοδόξους καὶ νὰ πείσωσιν αὐτοὺς ὅπως ἀρνηθῶσι τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των. Ὅ,τι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κατορθώσωσι παρά τῷ

Ἕλληνι πάντα τὰ ἄλλα μέσα προσπαθοῦσιν αὐτοὶ νὰ κατορθώσωσι δι' ὑποκρισίας Φαρισαίου καὶ διὰ δολιότητος ἀλώπεκος. Οἱ διαμαρτυρόμενοι κατὰ τι ἐπέτυχον τῶν σκοπῶν των, ἀφοῦ, ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ἤγειε ἡδέως ἡ τοῦ οὐρανοβάμονος Βασιλείου καὶ τοῦ θεοῦ Γρηγορίου φωνή, ἀκούεται ἤδη ὁ κοασμὸς λαρυγγοφώνου τινὸς Ἀγγλοῦ ἢ Ἀμερικανοῦ τυχοδιώκτου. Φοβούμενοι μὴ οἱ Ἰησοῦιται ὑπάρξωσιν εὐτυχέστεροι τούτων ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων.

Διῆλθε διὰ τῆς πόλεως ἡμῶν ὁ ἀρκούντως εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον γνωστός κ. Ἰωάννης Βαλαβάνης, μεταβαίνων εἰς Μαρσοβὰν (Ἡλιούπολιν κατὰ Συναξαριστήν) ὅπου διωρίσθη διδάσκαλος τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐν τῇ κεντρικῇ ἐκείσῃ τῶν διαμαρτυρομένων σχολῇ. Οὕτω οἰδιαμαρτυρόμενοι, προσηλυτίζοντες καὶ αὐτὰ τὰ ὑγιέστερα νομιζόμενα μέλη τῆς κοινωνίας ἡμῶν μεταχειρίζονται ἡμᾶς καθ' ἡμῶν. Ὁ δυστυχὴς οὗτος γέρων, οὐ τόσα ἔργα ἐβράβευσεν ὁ Φιλολογικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει Σύλλογος, ὅστις τὴν νεότητά του ὅλην διῆλθε διδάσκων τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν, ἐργαζόμενος καὶ μοχθῶν χάριν αὐτῆς, νῦν ὅτε ἐκυρτώθη ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν ἀναγκάζεται λειποτάκτης, νὰ μεταβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἐναντίων. Καὶ διατί; Διότι οἱ διέποντες τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν

πράγματα ἀντί νὰ ἔχωσιν ὡς πρωτίστην των φροντίδα τὴν σύστασιν σωματείου τινός, σκοποῦντος τὴν ἐξέλεξιν τῶν πτυχιούχων διδασκάλων καὶ τῶν ἀγυρτῶν, καὶ ἀποβολὴν μὲν τούτων, ἀξιοπρεπῆ δὲ συντήρησιν ἐκείνων, ἀντί νὰ φροντίσωσι περὶ σχηματισμοῦ ἀποθεματικοῦ τινος κεφαλαίου, ἐκ τοῦ τόκου τοῦ ὁποίου νὰ δώσωσι μικρὰν τινα σύνταξιν τοῖς ἀπομάχοις διδασκάλοις, αὐτοὶ εἰσαγωγὴν νέων μεθόδων ἐπιδιώκουσι, καὶ ἀντικαθιστῶντες τοὺς λογίους καὶ γηραιούς, ὡς ὁ κ. Ι. Βαλαβάνης διδασκάλους, διὰ διδασκάλων τῆς νέας δὲ λεγομένης μεθόδου, ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν παρὰ τῶν ἑχθρῶν ἐπαίτησιν τοῦ ἐπιουσίου.

— Ἀνεχώρησε μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ κατευθυνόμενος εἰς Πότι ὁ διακεκριμένος ἡμῶν συμπολίτης κ. Θεμιστοκλῆς Λύγερνός, ὅστις πολυειδῶς διαμένων ἐνταῦθα εἰργάσθη πρὸς τὸ κάλὸν τῆς πατρίδος καὶ δὲν παύει εἰσέτι καὶ μακρόθεν ὑπὲρ αὐτῆς μεριμνῶν καὶ φροντίζων.

— Πρὸ ἡμερῶν ἔτυχε μετ' ἄλλων νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεως· ἀληθῶς ἐθαυμάσαμεν διὰ τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλε καὶ ἐξακολουθεῖ καταβάλλων πρὸς καλλωπισμὸν αὐτοῦ ὁ ἐπόπτης τοῦ νεκροταφεῖου. κ. Γεώργ. Κακουλίδης· τὸ μικρὸν τοῦ νεκροταφεῖου παρεκκλήσιον ἐβάρη καὶ ἐπεσκευάσθη ἀποχρώντως· δένδρα πρὸς καλλω-

πισμὸν ἐφυτεύθησαν· καὶ ἐν γένει ὁ κ. Γεώργιος Κακουλίδης οὐδὲν ἀμελεῖ ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῆς φιλοκαλίας ἐν τῷ νεκροταφεῖῳ, διὰ τὸ ὅποιον τῷ ὄντι εἶναι λίαν ἀξιόπαινος· ἀναφέρομεν ἄνωτέρω ὅτι ἐπεσκευάσθη ἀποχρώντως τὸ παρεκκλήσιον τοῦ νεκροταφεῖου· διὰ τῆς ἐπισκευῆς ταύτης νομίζομεν ὅτι κατέστη ἤδη κατάλληλον τὸ παρεκκλήσιον τοῦτο διὰ πᾶσαν θρησκευτικὴν ἀνάγκην, καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκ βάρων ἀνεγέρσεως ἐτέρου ναοῦ οὐ μόνον δὲν παρουσιάζεται κατεπεύγουσα, ἀλλὰ καὶ καθίσταται περιττὴ, ἵνα μὴ εἴπωμεν ὅτι τὸ τοιοῦτον ἤθελεν εἶσθαι πάντῃ ἄσκοπος πολυτέλεια.

— Μανθάνομεν ὅτι ὄμιλος νέων ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀνέλαβε νὰ δώσῃ θεατρικὰς παραστάσεις πρὸς ὄφελος τῶν σχολείων· καὶ πρὸς τοῦτο ἤδη προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς, ἧς ἰδιαιτέρον μέρος ἀποτελεῖ ἡ Ἐφορία τῶν σχολείων· ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἠσπάσθη καθ' ὀλοκληρίαν τὴν ἰδέαν καὶ προθύμως ἀπεδέχθη τὴν ἐκλογὴν· ἡ δὲ Ἐφορία τῶν σχολείων ἡ ἀμέσως ἐνδιαφερομένη ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ τούτου τὴν δέουσαν καταβάλλει φροντίδα πρὸς ἐξεύρεσιν καταλλήλου χώρου ἢ μᾶλλον πρὸς συνεννόησιν μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Λέσχης ὅπως παραδοθῆ πρὸς τὰς θεατρικὰς ταύτας παραστάσεις ἢ μεγάλη τῆς Λέσχης αἰθουσα, ἢ καταλληλότερος ἄλλος χώ-

ρος ἐν Τραπεζοῦντι δὲν εἶναι ἑαυτὸν νὰ εὑρεθῆ. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ τῶν θεατρικῶν τούτων παραστάσεων οὐ μικρὰ χρηματικὴ ἀρωγὴ δύναται νὰ ἐκείλη εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα, καὶ ὅτι κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, καθ' ὃ δέον νὰ καταβληθῆ ἔκτακτος ἐνέργεια πρὸς ἄρσιν τοῦ ἐλλείμματος καὶ διαβρῦθμισιν ἐν γένει τῶν οἰκονομικῶν τῶν σχολείων καὶ τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἀποθῆ ἐν ἐκ τῶν τελεσφορωτέρων. Πιστεύομεν ὅθεν ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη τῶν θεατρικῶν παραστάσεων θέλει τύχει ἐνθέρμου ὑποστηρίξεως οὐ μόνον παρὰ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, ἀλλὰ καὶ παρ' ὅλων ἐν γένει τῶν πολιτῶν, διότι ὁ σκοπὸς δὲν στοχάζεται αὕτη εἶναι ἱερὸς καὶ κοινωφελής.

— Ἀνεχώρησεν εἰς περιοδείαν τῶν ἀνατολικῶν τῆς ἐπαρχίας χωρίων ἡ Α. Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Γρηγόριος καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας ἐπανέρχεται ἐνταῦθα. Τὴν Α. Πανιερότητα ἀντιπροσωπεύει κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῆς ὁ πανοσιώτατος Ἀρχιμανθρῆτης κ. Νεόφυτος.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα συνελθόντες οἱ πρόκριτοι τῶν συνοικιῶν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἁγίου Γεωργίου, προεξαρχόντων τῶν δύο ἀξιοτίμων τῆς ἐφορίας μελῶν κ. Γεωργ. Σειρηνοπούλου καὶ κ. Γεωργ. Σουλιάδου προέβησαν εἰς τὴν καταγραφὴν καὶ σύνταξιν καταλόγων συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν σχο-

λείων, ὧν τὸ ποσὸν τῆς μὲν συνοικίας τῆς Ὑπαπαντῆς ἀνήλθε εἰς τὸν ἀριθμ. τριάκοντα καὶ ἑξ. λιρ. τῆς δὲ συνοικίας ἁγίου Γεωργίου εἰς τὸν ἀριθμ. τῶν τεσσαράκοντα καὶ μίαν λιρ., ὥστε τὸ ὅλον καταγραφὴν ποσὸν ὑπὸ τῶν δύο συνοικιῶν ἀνέρχεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐβδομήκοντα ἐπτὰ λιρ. καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἑκατοστῶν· τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο μετὰ τοῦ καταγραφέντος ὑπὸ τῆς συνοικίας τοῦ Χριστοῦ τῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο λιρῶν ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν εἴκοσι περίπου λιρῶν· βλέπομεν λοιπὸν ὅτι μόνον αἱ τρεῖς αὗται συνοικίαι συνεισέφερον ὑπὲρ τῶν σχολείων οὐκ εὐκαταφρόνητον συνδρομὴν· ἂν δὲ κατὰ τὸ παράδειγμα αὐτῶν προβῶσι καὶ αἱ λοιπαὶ συνοικίαι εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας ἀναλάβωσι τὴν καταγραφὴν συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν σχολείων, τὸ ποσὸν τῆς προαιρετικῆς ταύτης συνδρομῆς θέλει κατὰ πιθανώτατον λόγον ὑπερδιπλασιασθῆ· μόνον δὲ διὰ τοιαύτης γενναίας συνεισφορᾶς καὶ τὰ οἰκονομικὰ τῶν ἡμετέρων σχολείων δύναται νὰ φθάσωσιν εἰς ἀνθηρὰν ὁπωσοῦν καταστασιν· ἀφ' ἐτέρου δὲ εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἄνευ σπουδαίας ὑπὲρ τῶν σχολείων χρηματικῆς ἀρωγῆς, οὐδὲ σπουδαία θελτίωσις καὶ προαγωγή αὐτῶν δύναται νὰ γείνη· Δημοσιεύομεν ὡδε τοὺς δύο καταλόγους τῶν καταγραφέντων συνδρομη-

τῶν ἐκ τῶν δύο ἀνωτέρω συνικτιῶν.

Τῆς συνοικίας Ὑπαπαντιῆς.

Δημήτρ. καὶ Ν. Τεζαφίδης λ. δθ.	1]2.
Ἀντώνιος Μάσσων.	» 1.
Ἀνέστης Μωυσιάδης.	» 1]2.
Θεόδωρος Κωστής.	» »
Παναγιώτης Κοροξενός.	» »
Γεώργιος Σειρηνόπουλος.	» 4.
Παναγιώτης Λακουλίδης.	» 1]2.
Νικόλαος Κολαξούζ.	» 1]2.
Τριαντάφυλ. Τριανταφυλλίδης.	» »
Σταύρης χ' Βαρυτίμου.	» »
Γεώργιος Καγκέλ καὶ υἱοί.	» »
Κωνστ. Γρανικαπανίδης.	» 2.
Ἰωάννης Ποιμενίδης.	» 2.
Ἀδελφοὶ Καλαξόγλη.	» 2.
Παναγιώτης Βακαλόπουλος.	» 1]2.
Ἐπαμεινώνδας Αὐγερινός.	» 1.
Ἀδελφοὶ Β. Φυλλίτζη.	» 1.
Κοντολέων Ἰατρός.	» 1]2.
Χαράλαμπ. Γ. Παριζιάλης.	» »
Γεώργιος Πεσσούρ.	» »
Μιλτιάδης Ἀμκανάτης.	» »
Νικόλαος Σαράφης.	» »
Σεβαστὸς Σεβαστόπουλος.	» »
Γ. Χαράλαμπίδης.	» »
Παναγιώτης Ἀμοιρά.	» »
Παναγιώτης Δ. Καρυοφύλλης.	» 3.
χ' Κ. Γαληνός.	» 2.
Γ. Ζαφειρίδης.	» 1]2.
Ἰορδ. Φουντόπουλος.	» 2.
Κωνστ. Συμβουλίδης.	» 1]2.

Μεταφορά	32.
Δημήτρ. Γ. Κακουλίδης.	» 1]2.
Χαράλαμπος Καρπόζηλος.	» »
Ἀναστ. Π. χ' Τριανταφυλλίδης.	» »
Γ. Χαρ. Φάπρικατζης.	» »
Δ. Σειρηνόπουλος.	» 1.
Ἀδελφοὶ Ἰεροκλαῖς.	» 1.
	36.

Τῆς συνοικίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Χ' Π. Τζουλιάδης	» 4.
Χ' Π. Τερζόπουλος	» 3.
Δημ. Ἀργυρόπουλος	» 3.
Ἀπ. Π. Τζανισίτης	» 3.
Ἰωάννης Μεταξᾶς	» 3.
Α. Γ. Τζανισίτης	» 3]4.
Ἡλ. Καρπόζηλος	» 1]2.
Γ. Κωνσταντίνωφ	» 3]4.
Ἰωάνν. Καλοειδής	» 1]2.
Γ. Κακουλίδης	» 1.
Ἀν. Φυλλίτζης	» 1.
Θεόδ. Συμβουλίδης	» 1]2.
Κ. Κανδύλης	» 3]4.
Ἰωάνν. καὶ Μιχ. Κανδύλαι	» 1]2.
Π. Πουλουλίδης	» 1]2.
Χ' Ἀφ. καὶ Ἰορδ. Πουλουλίδ.	» 2]4.
Ἐλ. Κανδύλης	» 1]2.
Ἡλ. Κανδύλης	» 3]4.
Γ. χ' Ι. Τζιλογλους	» 1]2.
Κυριαζής Ἰορδάνου	» 3]4.
Κωνστ. Ἰορδάνου	» 1]2.
Π. Παπαδόπουλος	» 1]2.

32.

33 1]2.

μεταφορά	33 1]2.
Χ. Γαροφαλλίδης	» 3]4.
Θ. Γραμματικόπουλος	» 3]4.
Ἐλευθ. Χατζήχογλης	» 3]4.
Ι. Χ. Παπαδόπουλος	» 1]2.
Ἀδελφ. Χ' Κ. Καλαφατίδαι	» 1]2.
Ἰορδ. Γ. Κωνσταντίνωφ	» 1]2.
Παρ. Πρασκευόπουλος	» 1.
	41 1]4.

τῶν φιλομούσων ὑποσηριξέως καὶ συνδρομῆς.

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο συγκείμενον ἐκ πέντε τυπογραφικῶν φύλλων τιμᾶται ἀντὶ ἡμίσεος ἀργυροῦ μετζιτιέ.

ΑΡΙΣΤ. Ν. ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 20 ἡ Ὀκτωβρίου 1881.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΖΩΗΣ ΣΤΙΓΜΗ.

Τῇ Δεσποινίδι Ἐλ. . . .

Δὲν ψάλλει πλέον ἔρωτα
 τρυγῶν τραυματισμένῃ
 τὸ ρόδον ποῦ μαραίνει
 Βορρᾶς δὲν ἐπανθεῖ.

ὦ κόρη! ἡ καρδία μου
 ἐνώπιόν σου κλίνει,
 ὡς κρίνος, ὃν θαρύνει
 ἡ δρόσος τοῦ οὐρανοῦ.

Ὅσα μαρμαριμένα σπλάγχνα μου,
 ἔς τοὺς πόνους τῆς ψυχῆς μου,
 μοὶ μένεις σὺ ἐλπίς μου,
 σὺ δρόσος οὐρανοῦ.

Πρὶν σβύτη ἡ νεότης μου

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΑΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1882.

Προτιθέμενος νὰ ἐκδώσω ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1882 ζητῶ τὴν συνδρομὴν τῶν φίλων μου καὶ τῶν φίλων τῶν προτότων τοῦ πνεύματος τὸ ἔργον καθαρὸν προῖδν τῆς διανοητικῆς τοῦ τόπου κινήσεως, ἧτις τὴν πρώτην ὥθειον ἔλαβεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνταῦθα ἰδρύσεως τυπογραφείου, πιστεύομεν ὅτι θέλει τύχει τῆς δεούσης

μὲ ἔθελξ' ἡ μορφή σου
 πτηνὸν τοῦ παραδείσου
 λατρεύω, ἀγαπῶ.

Τὸ φκεινὸν στερέωμα
 δὲν θ' ἀτενίσω πλέον,
 τὸ μέτωπόν σου νέον,
 μ' ἀνοίγει οὐρανόν.

Σ τὰ εὐσχημά σου βλέφαρα
 εὐδίκα βασιλεύει,
 ἐν βλέμμα σ' εἰρηνεύει
 τοῦ πόντου τὴν ὀργήν.

Δὲν ἔχω πλέον δάκρυα
 μὴ μὲ ζῆτεῖς, ὦ κόρη
 δεινῶν βασιτάλλω ἔρη
 κ' ἐρείπια ψυχῆς.

Κ' ἐγὼ ποτε ἐστέναζον,
 ὡς κῦμα τρικυμίας,
 ἢ ὡς εἰς ἐρημίας
 οἱ ἄνεμοι βοοῦν.

Ὅση καρδιά μ' ἔμεινε
 σοὶ τὴν δωρῶ παρθένε

ἀστὴρ περιλημῆε
 ὀδήγησόν με σύ.

(1876) Κ. Ἱεροκλῆς.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος

Κυπάρισσος-κισσός-ὑπαρ-Κύπρος-Πάρος
 -Σύρος-Κῦρος-Πύρρος-Ἄππιος-Κάπρος-
 Κύριος-κύπαρις-Κύπρος-Πάρις-παῖς-ρίς.

Πρῶτος ἔλυσε τὸ ἀνωτέρω αἰνίγμα
 ὁ κ. Ι. Λαμπρίδης καὶ εἶτα οἱ κ.
 Ἰωάνν. Γιαννικαπάνης, Νικόλ. Γιγαν-
 τίδης καὶ Χαράλ. Π. Ξενίδης.

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν
 κοινὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως διὰ
 ἐν τῷ καταστάματι τοῦ κ. Γ. Βελιο-
 σαρίδου κειμένῳ ἀντικρῶ τῆς ἐκ-
 κλησίας τῆς ἁγίας Τριάδος πωλοῦν-
 ται διάφορα εἶδη ρεωτερισμῶν, ὡς
 ὑποκάμισα, κολάρα κεττήματα, δαρ-
 τέλαι, φαντέλαι, κομβία παρτὸς εἰ-
 δους, μανδύλια μεταξωτά, γραβάτες,
 ἄρθη μινρωδικά, διάφορα μαλλία
 κεττήματος, τραπέζομανδύλια, γάντια
 διάφορα καὶ ἐν γένει πᾶν ὅτι ἀπαι-
 τεῖται πρὸς γυναικεῖον στολισμὸν
 εἰς τιμὰς λίαν σοφκαταβατικὰς.